

Istoricul Penitenciarului Târgșor

În anul 1862, după Unirea celor două țări românești, Moldova și Țara Românească, domnitorul Alexandru I. Cuza a aprobat decretul nr. 630 de organizare a Serviciului Închisorii și Asistenței Sociale în România. Prin acesta s-au stabilit regulile pentru închisorile de femei și tineret, deținuții au fost clasificați în diferite categorii, s-au stabilit regulile interne și pedepsele disciplinare administrate. În același timp, munca a devenit obligatorie în toate instituțiile penale din țară.

În registrul istoric și tehnic al domeniilor militare este consemnat faptul că, în 1857 un călugăr pe nume Rovin a ridicat o serie de construcții care alcătuiau Mănăstirea Crângul Teiului așezată pe locul unde acum este poziționat penitenciarul Târgșor. În 1864, călugărul Rovin a murit, iar ceilalți călugări au părăsit mănăstirea. După ce a fost abandonată de către călugări, mănăstirea, la ordinul prințului Cuza a devenit arsenal și clădirile au fost renovate în acest scop sub conducerea maiorului Cristodorescu care, mai târziu, a devenit comandantul acestui depozit de arme.

Ca urmare a înregistrării unui număr foarte mare de refuzuri de efectuare a serviciului militar, în 1882, fostul secretar de război I. C. Brătianu a cerut regelui Carol I să înființeze o închisoare militară la Crângul Teiului. Primind aprobarea, în același an, au fost construite două noi pavilioane incluzând patru dormitoare și un pavilion pentru personal. Mai târziu, s-au făcut câteva renovări fără a schimba structura principală a clădirilor. Capacitatea a devenit de 800-1000 de paturi fără însă să existe aerisirea necesară.

În perioada 1882 – 1948, această locație a funcționat ca închisoare militară.

La 8 mai 1948, închisoarea militară Târgșorul Nou a fost preluată de Ministerul Afacerilor Interne și transformată într-o închisoare civilă.

În perioada 1948-1952, au fost încarcerate în penitenciarul Târgșor diferite categorii de deținuți: persoane deținute de către Serviciul de Securitate a Statului (Securitate) după ce au fost acuzate de activități revoluționare subversive, foști lucrători de poliție care au fost membri ai Serviciului de Securitate a statului capitalist, tineri acuzați de activități revoluționare subversive.

În 1950, toți acești deținuți au fost transferați în alte instituții penale și în locul lor au fost aduși deținuți români din fosta URSS. La 6 ianuarie 1952, toți deținuții bărbați au fost transferați în alte instituții penale și în locul lor au fost aduse femei deținute. Aceste deținute erau arestate de către Ministerul Afacerilor Interne și Direcția Generală a Penitenciarelor și erau la dispoziția Biroului General de Securitate a Statului.

În mai 1954, marea majoritate a deținutelor au fost fie transferate la alte instituții penale, fie eliberate. A rămas o mică parte de deținute acuzate de omor, care erau folosite pentru activități administrativ-gospodărești.

În 1962, deoarece clădirile în care erau cazate deținutele nu mai corespundeau, s-a demolat locul de deținere propriu zis și s-au construit fostele secții I și II având

camerele de deținere dispuse una lângă alta și fiecare dintre acestea având amenajate în interior grup sanitar, cameră pentru alimente, încălzire centrală, ferestre direct spre exterior. În această clădire, deplasarea de la o cameră la alta, precum și supravegherea, se făceau pe holul dispus în exterior în scopul prevenirii evadărilor.

În perioada 1973-1975 s-au construit secțiunile de deținere III și IV. Această clădire era formată din parter și etaj, cu hol pe centru și camere dispuse de o parte și de alta. Tot în această perioadă, s-au construit sala de mese, blocul alimentar și centrala termică cu combustibil lichid.

În perioada 1982-1998 a început sistematic demolarea clădirilor sectorului administrativ de comandă.

Între 1973 și 1975 s-au construit secțiunile 3 și 4 și capacitatea de cazare era de 790 de deținuți.

În 1982 clădirile administrative și de comandă au fost demolate și modernizate. După modernizări nu a mai rămas nimic din mănăstire.

În final s-au construit noi facilități pentru perimetru. S-au construit noi puncte de control și poarta de acces pentru vizitatori a fost înălțată.

În anul 1993 prin contribuția conducerii penitenciarului și a Protoeriei Cămpina s-a amenajat capela unității.

La 8 august 1993, cu binecuvântarea Patriarhului Teoctist al Bisericii Ortodoxe Române, capela a fost sfințită cu hramul „Nașterii Maicii Domnului” de către Episcopul Teofan vicar patriarh, în prezența altor preoți și vicari.

Capela a fost demolată odată cu vechiul spațiu de deținere în vara anului 2004. În prezent, în interiorul spațiului de deținere s-a construit o biserică care a fost inaugurată la 2 iunie 2008, purtând hramul „Înălțarea Domnului,” și „Sfinții apostoli Petru și Pavel”.

Pentru asigurarea unor condiții decente întâlnirii deținuților cu familia, a fost modernizat în cursul anului 2006 spațiul destinat sectorului vizită. Având în vedere specificul penitenciarului și anume de femei, în cadrul sectorului vizită a fost amenajată camera destinată întâlnirii dintre mame și copii.